

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

27.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 2-го Апрѣля — 1835 — Wilno. Wtorek. 2-го Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Марта.

Вчерашняго числа Ихъ Императорскія Величества изволили принимать въ частной аудіенціи Генераль-Маіора Князя Карла *Лихтенштейна*, прибывшаго сюда изъ Вѣны, съ официальнымъ извѣщеніемъ о кончинѣ Императора *Франца 1-го* и о восшествіи на престолъ Его Величества Императора *Фердинанда 1-го*. — Адъютантъ Князя *Лихтенштейна*, Графъ *Стадонъ*, имѣлъ счастье также быть представленъ Ихъ Императорскимъ Величествомъ.

— Вчерашняго числа Посланникъ Его Величества Короля Французовъ, Маршалъ Маркизь *Мезонъ*, имѣлъ отпускную аудіенцію у Ихъ Императорскихъ Величествъ. (Снб. В.)

— Высочайшимъ Приказомъ (13-го Марта) увольняется въ отпускъ: Начальникъ Инженеровъ Дѣйствующей Арміи, Генераль *Денъ 1-й*, къ Маріенбадскимъ минеральнымъ водамъ, для излеченія болѣзни, на два мѣсяца.

— Высочайшимъ Указомъ Марта 3-го числа, уволенному за ранами отъ военной службы Артиллеріи Полковнику Барону Павлу *Шлиппенбаху*, Всемиловѣйше повелѣно быть Окружнымъ Почтъ-Инспекторомъ III-го Округа, съ переименованіемъ его въ Статскіе Совѣтники.

— *Марта 8-го числа.* Изъ числа избранныхъ Дворянствомъ Кандидатовъ, повелѣно быть Предсѣдателемъ Симбирской Палаты Уголовнаго Суда, Судьѣ Самарскаго Уезднаго Суда, Надворному Совѣтнику *Василію Племинникову*.

— Служившій въ Департаментъ Министерства Юстиціи, Коллежскій Совѣтникъ Николай *Сушковъ*, по прошенію его и согласно поднесенному отъ Правительствующаго Сената докладу, уволенъ вовсе отъ службы, со Всемиловѣйшимъ пожалованіемъ въ Статскіе Совѣтники, на основаніи 664 статьи Свода Уставовъ о службѣ Гражданской.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Могилевскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ въ званіе Могилевскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, изволилъ Высочайше утвердить въ семь званій Коллежскаго Совѣтника *Гольинскаго*.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Его Императорскому Величеству предположенія Дворянства Воронежской Губерніи, объ учрежденіи въ городъ Воронежъ Кадетскаго Корпуса, для воспитанія Дворянъ тамошней Губерніи, — Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить Дворянству сей Губерніи, особенное Его Величества благоволеніе за усердіе онаго къ пользамъ общественнымъ.

— Государю Императору благоугодно было въ 19-й день Февраля Высочайше утвердить избраннаго Псковскимъ Дворянствомъ на трехлѣтіе, въ званіе Почетнаго Попечителя тамошней Гимназіи, Двора Его Императорскаго Величества въ званіи Каммергера, Статскаго Совѣтника *Яхонтова*.

— Государю Императору благоугодно было въ 19-й день Февраля изъяснить Высочайшее соизволеніе на увольненіе Надворнаго Совѣтника *Бакунина*, по прошенію его, отъ званія Почетнаго Попечителя Ко-

ВІАДОМОСЦІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Петербургъ, дня 23 Марца.

Дня вчерашняго НАЙЯСНѢЙШИ ЦЕСАРСТВО ИСНОМОСЦІ рачыли прыуымовац на прыватней аудыенци Јенераѣ Мајора Хієца Карола *Лихтенштейна*, прыбыѣго ту з Вiedenя, з урѣдоемъ doniesieniem o zgonie Cesarza *Franciszka 1го*, i wstapieniu na Tron Najjasniejszego Cesarza *Ferdynanda 1го*. — Adjutant Хієца *Lichtensteina*, Hrabia *Stadion*, także miał szczęście byдъ przedstawianym Ich CESARSKIM MOСЦІOM.

— Wczora Poseł Najjasniejszego Króla Francuzów, Marszałek, Markiz *Maison*, miał audyencyą pożegnania u NAJYASNIEJSZYCH CESARSTWA ISNOМОСЦІ. (G. S. P.)

— Przez NAJWYŻSZY rozkaz dzienny 15 Marca uwalnia się na urlop: Naczelnik Inżynierów czynney armii Jenerał *Den 1szy*, do wód mineralnych Marienbadskich, dla wyleczenia się z choroby na dwa miesiące.

— Przez NAJWYŻSZY ukaz dnia 3 Marca, uwolnionemu dla ran ze służby woyskowej Półkownikowi Artyleryi Baronowi Pawłowi *Schlipenbachowi* Najłaskawiey rozkazano byдъ Okręgowym, Inspektorem Poczт IIIго Okręgu, z mianowaniem na Radcę Stanu.

— *Dnia 8 Marca.* Z liczby wybranych przez Dworzaństwo Kandydatów, rozkazano byдъ Prezydentem Symbirskiej Izby Kryminalney, Sędziemu Samarskiego Sądu Pawiatowego, Rady Dworu Bazylemu *Plemiannikowu*.

— Zostający dawniey w Departamencie Ministeryum Sprawiedliwości Radca Kollegialny *Nikołay Suszkow*, na własną prosbę i podług podanego przez Rządzący Senat przełożenia, zupełnie uwolniony ze służby, z Najłaskawszém wyniesieniem na Radcę Stanu, na osnowie 664 artykułu Połączenia Praw o służbie Cywilney.

— JEГО CESARSKA MOСЦІ, z dwóch wybranych przez Dworzaństwo Mohilewskie Kandydatów na urząd Gubernialnego Marszałka, Najwyżey utwierdzić racył Radcę Kollegialnego *Hołyńskiego*.

— CESARZ JEГОМОСЦІ, po nayunіżeńszém przełożeniu JEГО CESARSKIEY MOСЦІ zamiaru Dworzaństwa Woronezskiej Gubernii, o założeniu w mieście Woroneżu Korpusu Kadeckiego, na edukowanie Dworzan tameczney Gubernii, — NAJWYŻEY rozkazac racył: oświadczyć Dworzaństwu tey Gubernii, szczególne JEГО CESARSKIEY MOСЦІ zadowolenie, za gorliwość ku dobru powszechnemu.

— JEГО CESARSKIEY MOСЦІ podobało się dnia 19 Lutego NAJWYŻEY utwierdzić wybranego przez Dworzaństwo Pskowskie na trzyлecie, na urząd Honorowego Kuratora tamecznego Gimnazyum, Dworu JEГО CESARSKIEY MOСЦІ Kamerhera, Radcę Stanu *Juchontowa*.

— JEГО CESARSKIEY MOСЦІ podobało się dnia 19 Lutego oświadczyć NAJWYŻEY zezwolenie na uwolnienie Rady Dworu *Bakunina*, na własną prosbę, od obowiązków Honorowego Kuratora Kostromskiego Gimna-

стромской Гимназіи и утвердить въ ономъ, на остальное текущаго трехлѣтія время, отставнаго Артиллеріи Подпоручика *Лопухина*.

— Государю Императору благоугодно было въ 19 день Февраля Высочайше утвердить избраннаго Вологодскимъ Дворянствомъ, на текущее трехлѣтіе, въ званіе Почетнаго Попечителя тамошней Гимназіи, Флота Лейтенанта *Гревенца*.

— Государю Императору благоугодно было въ 26 день Февраля Высочайше утвердить избраннаго Тульскимъ Дворянствомъ, на трехлѣтіе, въ Почетные Попечители тамошней Гимназіи, отставнаго Поручика *Дурново*.

— Государственный Совѣтъ въ Департаментъ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра о распространеніи силы Высочайше утвержденнаго 17 Сентября 1811 года мнѣнія Государственнаго Совѣта на все вообще казенныя взысканія, и найдя представленіе сіе уважительнымъ, *положилъ*: согласно оному, силу помнутаго узаконенія, устанавливающаго, чтобы по начетамъ при ревизіи не свыше 25 рублей, никакихъ взысканій не дѣлать и переписокъ не производить, распространить по всемъ частямъ Военнаго Министерства и на взысканія всякаго рода, какія бы ни открылись по теченію дѣлъ и счетовъ.

— Государь Императоръ въ 19 день Февраля сего года Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить Измаильской Градской Думѣ выдавать тамошнимъ купцамъ и прикащикамъ ихъ свидѣтельства и билеты съ соблюденіями всѣхъ правилъ, установленныхъ на выдачу оныхъ Свода законовъ Тома V въ уставѣ о пошлинахъ. (С. В.)

— Его Императорскому Величеству благоугодно было Высочайше повелѣть, чтобы въ нынѣшнемъ, 1835 году, учреждена была вторая въ Москвѣ. Выставка Россійскихъ издѣлій, подобная бывшей въ 1831 году.

Выставка сія откроется 2-го Іюня, въ домъ Россійскаго Благороднаго Собранія, и продолжится до 25-го числа того же мѣсяца.

Пріемъ издѣлій начнется съ 15-го Марта, и продолжится до 15-го Мая, ежедневно (кроме воскресныхъ и табельныхъ дней), отъ девяти часовъ утра до двухъ по полудни, въ присутствіи Комитета для устройства Выставки, состоящемъ въ домѣ Россійскаго Благороднаго Собранія.

На Выставку допущены будутъ издѣлія заводчиковъ, фабрикантовъ, ремесленниковъ, техническихъ художниковъ и вообще все произведенія Россійской рукодѣльной промышленности.

При доставляемыхъ въ Комитетъ вещахъ должны находиться описи всемъ предметамъ порознь, за подписаніемъ лица, доставляющаго оныя. Комитетъ въ принятіи вещей будетъ выдавать квитанціи, кои, при сдачѣ издѣлій по окончаніи Выставки, возвращаются съ распискою въ обратномъ полученіи вещей.

Представляющіе издѣлія свои на Выставку не подвергаются, по сему случаю, ни какимъ гильдейскимъ повинностямъ, ниже городскимъ акцизамъ, хотя бы издѣлія ихъ и были проданы во время Выставки.

Проданныя вещи должны оставаться на Выставкѣ до окончанія оной.

Тѣ изъ Гг. заводчиковъ, фабрикантовъ, ремесленниковъ и художниковъ, кои не могутъ быть сами лично на Выставкѣ, ниже отправить въ Москву своихъ прикащиковъ или довѣренныхъ лицъ, и не имѣють тамъ корреспондентовъ, благоволятъ присылать свои издѣлія къ одному изъ маклеровъ, назначенныхъ отъ начальства для пріема таковыхъ вещей.

Маклера сіи суть: Иванъ Семеновичъ Рахмановъ, Федоръ Михайловичъ Золотаревъ, Григорій Никитичъ Кольчугинъ, и Антонъ Адамовичъ Гизетти *). Сверхъ сихъ маклеровъ будетъ принимать комиссіи и Санктпетербургскій купецъ Осипъ Ивановичъ Руско.

Лица сіи имѣють обязанность принимать высылаемые къ нимъ издѣлія, представлять оныя на Выставку, имѣть надъ ними надзоръ въ продолженіе оной, по окончаніи же отправлять непроданныя изъ нихъ обратно, а за проданныя высылать полученные деньги.

Маклерамъ, за удовлетвореніемъ издержекъ, вмѣсто комиссіи, предоставляется за трудъ умѣренный куртажъ.

Количество присылаемыхъ на Выставку издѣлій зависитъ отъ произвола, но во избѣжаніе тѣсно-

знымъ, и на не подтверждать, на pozostały czas trzylecia, odstawnego Podporucznika Artylleryi *Lopuchina*.

— Jego Cesarskiej Mości podobało się dnia 19 Lutego utwierdzić wybranego przez Dworząństwo Wołogodzkie, na bieżące trzylecie, na obowiązek Honorowego Kuratora tamecznego Gimnazjum Floty Lейтенанта *Grewnenca*.

— Jego Cesarskiej Mości podobało się dnia 26 Lutego Najwyżey utwierdzić wybranego przez Dworząństwo Tulskie na trzylecie, na obowiązek Honorowego Kuratora tamecznego Gimnazjum, odstawnego Porucznika *Durnowo*.

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Wojennego, o rozciągnięciu mocy Najwyżey utwierdzonej 17 Września 1811 roku opinii Rady Państwa, na wszystkie w ogólności Skarbowe uzyskania, i znalazłszy to przedstawienie zasługującym na uwagę, postanowiła: zgodnie z tém moc pomienionego postanowienia, nakazującego, ażeby w decessach przy rewizyi nie wyżey od 25 rubli, żadnych uzyskiwań nie czynić i korrespondencyi nie prowadzić, rozciągnąć na wszystkie oddziały Wojennego Ministerium i na uzyskania wszelkiego rodzaju, jakieby siękolwiek odkryły w toku spraw i rachunków.

— Cesarz Jegomości dnia 19 Lutego terażniejszego roku Najwyżey rozkazać raczył: dozwolić Izmailskiej Mieyskiej Radzie wydawać tamecznym kupcom i ich przykazykom świadectwa i bilety z zachowaniem wszystkich prawideł, ustanowionych na wydawanie tych świadectw Połączenia Praw Tomu V w ustawie o cłach.

(G. S.)

— Jego Cesarskiej Mości podobało się, Najwyżey rozkazać, ażeby w terażniejszym 1835 roku urządzona była w Moskwie druga Wystawa wyrobów Rossyyskich, podobnie do byłey w roku 1831.

Wystawa ta otworzy się dnia 2 Czerwca, w domu Rossyyskiego Szlacheznego Zebrania, i trwać będzie do dnia 25 tegoż miesiąca.

Przyjmowanie wyrobów zacznie się od dnia 15 Marca i trwać będzie do 15 Maja, codziennie (oprócz dni niedzielnych i tabelnych od godziny gtey rano do zgiey po południu, w obecności Komitetu dla urządzenia wystawy, znajdującego się w domu Rossyyskiego Szlacheznego Zgromadzenia.

Dozwolone będą dla Wystawy, wyroby właścicieli fabryk, fabrykantów, rzemieślników, technicznych kunsztmistrzów, i wogólności wszystkie produkta Rossyyskiego rękodzielного przemysłu.

Przy rzeczach przysyłanych do Komitetu bydź powinny opisanie wszystkich przedmiotów, każdego z osobna, z podpisem osoby przysyłającej. Komitet na przyjęcie rzeczy wydawać będzie kwietacye, które przy wydaniu wyrobów po ukończeniu wystawy oddają się na powrót z rewersem, na odebranie tych rzeczy.

Dający swe wyroby na Wystawę, nie podlegają w tém, żadnym gildyyskim powinnościom, ani nawet mieyskim akcyzom, chociażby wyroby były sprzedane w czasie Wystawy.

Rzeczy sprzedane powinny się znajdować na Wystawie do jej ukończenia.

Ci z PP. właścicieli fabryk, fabrykantów, rzemieślników i artystów, którzy osobiście bydź nie mogą na Wystawie, ani nawet wysłać do Moskwy swych Kommissantów lub pełnomocników, i nie mają tam korrespondentów, raczą przysyłać swe wyroby do jednego z maklerów, wyznaczonych od Zwierzchności dla przyjmowania tych rzeczy.

Maklerowie ci są: Jan Siemienowicz Rachmanow, Teodor Michajłowicz Zolotarew, Grzegorz Nikiticz Koltczugin, i Antoni Adamowicz Gizetti *). Oprócz tych meklerów będzie przyjmował kommissa i St. Petersburgski kupiec Józef Janowicz Rusco.

Osoby te są obowiązane, przyjmować przysyłane do ich wyroby, podawać je na Wystawę, mieć nad niemi dozór przez ciąg jej trwania, po ukończeniu zaś odsyłać nie wyprzedane z nich na powrót, a za sprzedane odsyłać otrzymane pieniądze.

Maklerom, po wynagrodzeniu wydatków, zamiast kommissu, pozwala się za pracę litkup umiarkowaną.

Hość przysyłanych na Wystawę wyrobów zależy od woli, lecz, dla uniknienia ciasnoty, żądaniem jest,

*) Веѣ они имѣють конторы свои на Ильинкѣ, куда и должно адресовать какъ письма, такъ и вещи.

*) Wszyscy oni mają Kantory swe na Ilince, dokąd też należy adresować tak listy, jak i rzeczy.

лемь мѣрами не допущено распространиться въ Александріи заразы. По причинѣ содержанія ихъ въ карантинъ нельзя было еще сообщаться ни съ шкиперомъ, ни съ людьми на сихъ корабляхъ прибывшими, но стороною мы провѣдали, что *Мегамедъ-Али*, кажется что-то замышляетъ противу Порты. (G.C.)

ВЕЛКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.
Лондонъ, 15-го Марта.

Графъ *Джерсей* наименованъ будетъ Посломъ нашимъ при Императорско-Россійскомъ Дворѣ. Лордъ *Ковлей* имѣлъ у Короля прощальную аудіенцію, отправившись Посланникомъ въ Парижъ.

— Всѣхъ чрезмѣрно удивило, что Лордъ Канцлеръ Ирландіи, Сиръ *Эдуардъ Сугденъ*, мужъ просвѣщенный и ученый, нечаянно оставилъ свою должность и прибылъ въ Лондонъ. Сказываютъ причиною то, что Лордъ Намѣстникъ Ирландіи исключилъ Супругу Г-на *Сугдена* изъ списка Дамъ, приглашаемыхъ въ замокъ, поелику она не знаетъ придворнаго обращенія.

17-го Марта.

Вчера Сиръ Робертъ *Пилъ* объявилъ, что сегодня внесень будетъ билъ, о позволеніи разновѣрцамъ равной съ прочими свободы въ заключеніи брачныхъ союзовъ. На будущей недѣлѣ предложенъ будетъ по очереди билъ о замѣнѣ десятины въ Англіи и билъ о десятинахъ въ Ирландіи.

— Вчера прибыли въ Довръ: Графъ *Себастиани* изъ Парижа, и Г-нъ *Эллиге* изъ Италіи.

— *Намикъ* Паша выѣхалъ вчера въ Парижъ. Онъ прѣдетъ въ Стамбуль чрезъ Вѣну. (G.C.)

— До прѣзда Ихъ Величества въ четвертокъ въ Виндсоръ, прибылъ туда передъ полуднемъ отрядъ Лондонской Полиціи, что и подало поводъ Виндсорскому Маіору спросить о причинѣ. Ему отвѣчали, что сіе учинено по приказанію Статсъ-Секретаря Внутреннихъ Дель, который вечеромъ, на канунъ того дня, получилъ безъ подписи донесеніе, что нѣсколько человекъ обязались подпискою, причинить Ихъ Величеству, при семь случаевъ, оскорбленіе. Маіоръ, желая спасти городъ отъ безславія, коему подвергается оный сіе подозрѣніе Иравительства, требовалъ, чтобъ Полиція не показывалась публично. Она оставалась до вечера въ квартирахъ, послѣ чего отправлена назадъ въ Лондонъ. Жители Виндсора обратились къ Маіору, чтобы онъ открылъ публичное собраніе, для удостовѣренія Ихъ Величества, въ вѣрности и почтительности города, и въ отвращеніе незаслуженнаго подозрѣнія. На сіе приглашеніе многочисленными подписями изъявлено согласіе; и вечеромъ Виндсоръ великолѣпно былъ иллюминированъ и дано множество открытыхъ обѣдовъ. *Times* полагаютъ, что жителямъ Виндсора, вовсе бы не должно брать на свой счетъ сего подозрѣнія, ибо легко могло быть, что туда изъ Лондона хотѣли придти какіе-либо нарушители общественнаго спокойствія.

— Герцогъ *Кумберландскій* присутствовалъ въ пятницу въ Нижнемъ Парламентѣ во время прѣвнй относително Маркиза *Лондондерри* отъ начала до конца. Замѣчено, что Его Королевское Высочество разговаривалъ болѣе съ *Джономъ Русселемъ*.

— Графъ *Поццо-ди-Борго* получилъ въ четвертокъ, за обѣдомъ у Г. *Ротшильда*, печальное извѣстіе о кончинѣ своей племянницы. Она, какъ говорятъ, была на пути изъ С. Петербурга сюда, дабы принять на себя званіе хозяйки въ домѣ Россійскаго Посла, такъ какъ Графъ не женатъ.

— Графъ *Тенисонъ*, прежній Чрезвычайный Посолъ и Полномочный Министръ Короля Баварскаго при здѣшнемъ Дворѣ, отправился вчера въ Мюнхенъ.

— По представленнымъ Нижнему Парламенту по Морской части сметамъ видно, что расходы по оной противъ прошлагодняго сокращены до 230,000 фунтовъ ст. На жалованье матросамъ назначено 933,054 ф., на ихъ провіантъ 339,825 ф.; для Адмиралтейскаго Департамента, со включеніемъ жалованья Лордамъ Адмиралтейства, Секретарямъ и Писцамъ 108,844 ф., на жалованье и издержки Морскаго Контроля 22,183 ф. и на содержаніе Чиновниковъ, служащихъ въ разныхъ ученыхъ отдѣленіяхъ Морскаго Департамента 24,590 ф. ст.

— Бирмингемскій Журналъ говоритъ о возобновленіи тамошняго политическаго союза, и доноситъ, что просьба, къ представителямъ онаго, дабы они приняли на себя снова управленіе дѣлами, имѣеть 1,000 подписчиковъ, число которыхъ, какъ полагаютъ, въ продолженіи одной недѣли, увеличится до 3000.

— Вчера вечеромъ жители Регентской улицы были испуганы ужаснымъ трескомъ, разбитіемъ оконъ и криками о помощи. Поводомъ къ оному было слѣ-

заразіе, не дозволено сія розszerzyć, przez stosowne środki zaradcze, ze strony Wice-Króla przedsięwzięte. Ponieważ z powodu odbywania kwarantanny, nie możemy mieć jeszcze bezpośredniego związku ani z kapitanami, ani z ludźmi przybytych okrętów; dowiedzieliśmy się przeto w sposobie ubocznym, że *Mehmed-Ali* zdaje się mieć jakieś zamiary przeciwko Porcie. (G. C.)

WIELKA BRITANIA I IRLANDYA.
Londyn, dnia 15 Marca.

Hrabia *Jersey*, będzie mianowany Posłem naszym przy Dworze Cesarsko-Rossyyskim. Lord *Cowley* miał audyencyą pożegnalną u Króla, udając się na miejsce swego Poselstwa do Paryża.

— Zdziwilió wszystkich niezmiernie, że Lord Kanclerz Irlandyi, Sir *Edward Sugden*, mąż pełen światła i nauki, złożył niespodziewanie swój urząd i przybył do Londynu. Za przyczynę podają tę okoliczność, że Lord Namiestnik Irlandyi, wyłączył żonę Pana *Sugdenu* z listy Dam mogących się znajdować na pokojach w zamku, jako nieusposobioną do odwiedzin dworskich.

Dnia 17.

Dnia wczorayszego zapowiedział Sir *Robert Peel*, że dzisiaj będzie wniesiony bil, pozwalający różnowiercom, równey z innemi wolności, w zawieraniu ślubów małżeńskich. W przyszłym tygodniu, będzie z kolei przedstawiony bil o zamianie dziesięciny w Anglii, i bil o dziesięcinach w Irlandyi.

— Dnia wczorayszego przybyli do Dover: Hrabia *Sebastiani* z Paryża, a Pan *Ellice* ze Włoch.

— *Namik-Pasza* wyjechał dnia wczorayszego do Paryża. Wraca on do Stambułu przez Wiedeń. (G. C.)

— Przed przybyciem Ich Królewskich Mości we czwartek do Windsor, przybył tam przed południem oddział Policyi Londyńskiej, co było powodem Majorowi *Windsorskiemu* do zapytania o przyczynę tego. Odpowiedziano mu, iż to jest uczynionem z rozkazu Sekretarza Państwa spraw wewnętrznych, który wieczorem przed tym dniem, otrzymał doniesienie bez podpisu, iż kilka osób, zobowiązało się na piśmie wyrządzić Ich Królewskim Mościom przy tey okoliczności znieważenie. Major, chcąc miasto ocalić od hańby, którą nań ściągają podeyrzenie Rządu, żądał, ażeby Policya nie ukazywała się publicznie. Pozostała przeto do wieczora na kwaterach i potem powróciła do Londynu. Mieszkańcy Windsor, żądali od Majora, ażeby zebrał publiczne zgromadzenia, dla przekonania Ich Królewskich Mości, o uszanowaniu i wierności miasta i dla odwrócenia niesłusznego podeyrzenia. Na to wezwanie przez liczne subskrypcye, oświadczone zgodzenie się i wieczorem Windsor był wspaniale oświecony, dano oraz wiele publicznych obiadów. *Times* tak rozumie, że mieszkańcom Windsor, zupełnie nienależało przyymować na się tego podeyrzenia: łatwo bowiem bydy mogli, iż tu z Londynu mieli przyjszć niejacy burzyciele powszechney spokojności.

— Xiążę *Kumberland* w piątek od początku aż do końca był obecnym w Izbie Niższej podczas rozpraw, względnie Margrabiego *Londonderry*. Postrzeżono, iż *J. K.* w wysokość rozmawiał najwięcej z *P. John-Russel*.

— Hrabia *Pozzo-di-Borgo*, we czwartek podczas obiadu u *P. Rothschilda*, otrzymał smutną wiadomość, o śmierci swojej siostrzenicy. Powiadają, iż była w drodze z St. Petersburga do Londynu, mając bydź gospodynią w domu Rossyyskiego Posła, ponieważ Hrabia jest nie żonaty.

— Hrabia *Jenissen*, dawniejszy Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Króla Bawarskiego przy tu-teyszym Dworze, wyjechał wczora do Monachium.

— Z przedstawionych Izbie Niższej wyliczeń w oddziale Morskim, okazuje się, iż w nim rozchody w porównaniu do przeszłorocznych zmniejszone są do 230,000 fun. szt. Na płacę maytkomznaczono 933,054 fun. szt., na ich prowiant 339,825 fun.; dla Departamentu admiralicyi z włączeniem płacy i utrzymania Lordom admiralicyi, Sekretarzom i kancelaryi 108,844 fun.; na płacę i wydatki Kontrollera morskiego 22,183 fun. i na utrzymanie urzędników, służących w różnych uczonych oddziałach morskiego Departamentu 24,590 fun. szter.

— Dziennik *Birminghamski* mówi o wznowieniu tamiecznego związku politycznego, i donosi, że prosba do jego reprezentantów, ażeby znowu przyjęli na siebie zawiadownictwo interesów, ma 1,000 subskryptorów, i tak rozumieją, że liczba ich w przeciągu tygodnia powiększy się do 3,000.

— Dnia wczorayszego wieczorem mieszkańcy ulicy *Regenta* byli przelęknieni wielkim trzaskiem, rozbiciem okien, i wołaniami pomocy. Powodem do tego było zda-

премѣнно должно удержатъ Алжиръ и его окрестности, яко военное пристанище, но прекратитъ переселенія.

17-го Марта.

11-го сего мѣсяца продано съ аукціона небольшое собраніе картинъ Давида (около 16), за 24 т. франка. *Marsz obezоруженный Венерою и Граціями* пошелъ въ 6,000 франк.; *Маратъ умирающій въ ваннѣ*, въ 4,500 фр.

— *Мониторъ* изъ Испаніи сообщаетъ: „*Мина*, прибывъ въ долину Улзама, встрѣтился 12-го съ *Сумалакарреви*, шедшимъ изъ Амескуасъ съ 9 баталіонами, къ коимъ присоединилось еще 5 баталіоновъ для осажденія Элисондо. Дошло до горячей раздѣлки. Того же дня *Мина* пошелъ къ Легасу подъ Ст. Этеванъ, откуда отправился въ Элисондо. *Яуреви* былъ 12-го въ Лесацъ, намѣреваясь соединиться съ *Миною*.“

— *Journal des Débats* замѣчаетъ: „Долина Улзама находится въ сѣверо-западной сторонѣ отъ Пампелоны между Амескуасъ и долиною Бастанъ, на которой стоитъ Элисондо, коимъ Карлисты всѣми мѣрами овладѣть стараются; но Генераль *Мина* удачными маневрами разстроиваетъ ихъ планы.“

20-го Марта.

Какъ законъ опредѣляетъ, какое число Членовъ должно составлять Палату Перовъ: то Князь *Деказъ* употребляетъ все стараніе, чтобы на будущее засѣданіе было достаточное число оныхъ: ибо чѣмъ далѣе отлагается дѣло, тѣмъ болѣе вынуждаетъ ихъ изъ Парижа.

— *Journal de Paris* извѣщаетъ, что Офицеры брига *Ассасъ*, привезшаго въ Нью-Йоркъ Консула *Серрорье*, выступивъ на берегъ, и идучи въ домъ его, подверглись ругательствамъ черни. Французскій Консулъ донесъ о семь Президенту города, который тотчасъ поправилъ сіе дѣло. 22-го Марта въ день рожденія *Вашингтона*, городскіе чиновники отправились къ пристани за Президентомъ и Консуломъ, поздравить прибытіемъ Капитана брига и Офицеровъ. Того же дня была богатая вечеринка, на которой предложены тосты взаимнаго согласія и мира. (G. C.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 18-го Марта.

Его Королевское Величество Всемилостивѣйше пожаловалъ Кавалерами вѣнзельдующихъ Офицеровъ Россійскаго Флота: ордена Св. Иоанна Иерусалимскаго: Адытантовъ Адмирала Генераль-Адынтайта Князя *Меньшикова*: Капитанъ - Лейтенанта *Веселаго* и Лейтенанта *фонъ-Глазенапа*; Командира парохода *Ижора*, Капитанъ-Лейтенанта *Ахлестышева*, и Лейтенантовъ Павла *Золотова* и Федора *Антоњева*, и Командира люгера *Ораніенбаума*, Лейтенанта *Муравьева*; ордена Краснаго Орла: 5-й степени, Генераль-Штабъ-Доктора Коллежскаго Советника *Ланге*, и 4-й степени, 5-го Морскаго Экипажа, Лейтенанта *Окулова*, и Корпуса Флотскихъ Штурмановъ Подпоручика *Розозина* и Прапорщика *Щетинина*.

Его Королевское Величество Всемилостивѣйше пожаловалъ общій знакъ отличія находившимся на Россійскомъ пароходѣ *Ижорѣ*, Морскаго Корпуса Кадетамъ *Соколову* и *Осильви*, Унтеръ - Офицерамъ Федору *Авдѣеву*, Андрею *Паршину*, Ивану *Милотину*, Александру *Орловскому*, Семену *Васильеву* и Федору *Шиловокому*, и Фельдшеру Петру *Жукову*. (С. II.)

Б е л ѣ г і я.

Брюссель, 20-го Марта.

Сюда прибыли изъ Парижа *Madame Adelaide*, тетка нашей Королевы съ Принцемъ *Жоенвилемъ* и Принцессами *Марією* и *Клементиною*. (G. C.)

Г е р м а н і я.

Франкфуртъ, 16 Марта.

Кажется, что донесенія изъ Швейцаріи сдѣлали необходимымъ принять нѣкоторыя мѣры осторожности и вѣрно по поводу покушеній со стороны выходцевъ изъ оной, не только войску, но и Полиціи розданы были повѣднія. Послѣдняя болѣе показываетъ осторожности, нежели когда либо; ремесленникамъ приказано, чтобы никто не осмѣливался переходить въ Швейцарію и сіе запрещеніе вписано въ ихъ путевыя книжечки. Поелику нѣтъ сомнѣнія, что въ Швейцаріи старались всѣми способами наплатить ремесленниковъ духомъ пропаганды и склонить ихъ къ оной; то принятыя противу оной мѣры, со стороны властей, достойны всякой похвалы; ибо онѣ не только полезны для общества, но и для самыхъ ремесленниковъ. Кто бы могъ повѣрить, что буйство выходцевъ доходитъ до такой степени, что

пада коніечно затрzymać Algier i jego przyлегłości, jako stanowiska wojskowe, ale zaprzestać kolonizacyi tego kraju.

Дня 17.

Дня 11 odbyła się licytacja małego zbioru obrazów Dawida, (wszystkiego sztuk 16), za które zebrano 24,000 franków. *Marsz rozbrojony przez Wenerę i Gracyę*, poszedł w 6,000 fran.; *Marat umierający w wannie*, 4,500 fran.

— *Monitor* donosi z Hiszpanii: „Przybywszy *Mina* na dolinę Ulzama, spotkał się dnia 12 z *Zumala-Carregey*, idącym z Amescoas w 9 batalionów, do których przyłączyło się 5 batalionów z oblężenia Elisondo. Przystąpiło do żwawey rozprawy. Tegoż samego dnia, przybył *Mina* do Legasa pod St. Estevan, z kąd udał się do Elisondo. *Jaureguy* był dnia 12 w Lesaca; miał on zamiar połączyć się z *Minq*.“

— *Journal des Débats* czyni uwagę: „Dolina Ulzama, leży w stronie północno-zachodniej od Pampelony, między Amescoas a doliną Bastan, w której, jak wiadomo, znajduje się Elisondo. Od niejakiego czasu, usiłują Karoliści na wszelki sposób, ażeby opanować Elisondo, ale Jenerał *Mina* przez zręczne obróty swoje, niweczy ich plany.“

Дня 20.

Ponieważ prawo przepisuje, z jakiej koniecznie liczby Członków, powinien się składać Sąd Izby Parów; przeto Xiąże *Decazes* dokłada wszelkich starań, ażeby sobie zapewnić do przyszłego Sądu, dostateczną liczbę Parów obecnych, bo im dłużej rzecz idzie w odwłokę, tѣm więcej oddala się ich z Paryża.

— *Journal de Paris* donosi, że gdy oficerowie brygu *Assas*, który powiozł odwrotanie Pana *Serrurier*, wysiedli na ląd w Nowym Yorku i szli do mieszkania tegoż Konsula, pospólstwo miotało na nich obełgi w sposób bardzo przykry. Francuzki Konsul doniósł o tѣm Prezydentowi miasta, który tę sprawę natychmiast załatwił. Dnia 22 Marca, jako w rocznicę urodzin *Washingtona*, udali się władze municypalne do przystani, mając na czele Prezydenta miasta i w towarzystwie Konsula, a to dla powitania Kapitana brygu i oficerów. Tegoż dnia daną była suta wieczerza, na której spełniano toasty wzajemney zgody i pokoju. (G. C.)

P R U S S Y.

Berlin, dnia 18 Marca.

Jego Królewska Mość najłaskawiej mianował Kawalerami, następujących Oficerów Rosyjskiej Floty: orderu *S. Jana Jerolimskiego*: Adjutantów Admirała Jenerał-Adjutanta *Xięcia Menszykowa*; Kapitan-Leytnanta *Wesetaho* i Leytnanta *Glazenaпа*; Dowódcę statku parowego *Iżora* Kapitan-Leytnanta *Achlestyszewa* i Leytnantów Pawła *Zolotowa* i Teodora *Antonjewa*, i Dowódcę lugru *Oranienbauma* Leytnanta *Murawjewa*; orderu *Orła Czerwonego*: 5go stopnia, Jeneralnego Sztabu-Doktora Radcę Kollegialnego *Lange*, i 4go stopnia, 5go morskiego Ekwipażu Leytnanta *Okutowa* i Korpusu Szturmanów floty, Podporucznika *Rohozina* i Chorążego *Szczetina*.

— Jego Królewska Mość najłaskawiej udarował powszechnym znakiem dystynkcyi znajdujących się na Rosyjskim statku parowym *Iżorze* Morskiego Korpusu Kadetów *Sokolowa* i *Ohilwi*. Podoficerów Teodora *Awdiejewa*, Andrzeja *Kurszynowa*, Jana *Milutinowa*, Alexandra *Orłowskiego*, Symona *Wasiljewa* i Teodora *Szyłowskiego*; oraz Felczera Piotra *Zukowa*. (P. P.)

B E L G I A.

Bruxella, dnia 20 Marca.

Przybyła tu z Xięciem *Joinville* i z Xiężniczkami *Maryą* i *Klementyną*; *Madame Adelaide* ciotka naszej Królowey, z Paryża. (G. C.)

N I E M C Y.

Frankfort, dnia 16 Marca.

Zdaje się, iż doniesienia z Szwajcaryi, były tego rodzaju, że uczyniły potrzebnymi pewne środki przeczności, a to zapewne z powodu zabiegów czynionych, ze strony wychodźców w tym kraju bawiących. Nie tylko woysku, ale i Policji wydane były rozkazy; w tѣj ostatniej, dostrzegać się daje większa, niż kiedy-bądź w tym względzie ostrożność; polecono bowiem wszystkim czeladzi rzemieślniczej, ażeby nikt do Szwajcaryi udawać się nie ważył, które to zastrzeżenie, w wędrownych książeczkach każdemu zapisane zostało. Gdy nie masz wątpliwości, że starano się w Szwajcaryi przez wszelkie sposoby, czeladź rzemieślniczą duchem propagandy przejmować i dla tѣż przychylną czynić, przedsiębrane więc środki ze strony władz, zasługują na wszelką pochwałę; nie tylko bowiem okazują się pożytecznymi dla ogółu, ale nawet zgodne

они хотят вести открытую брань, не смотря на столь многие опыты, что здравомыслящий народъ, а особливо обыватели, нигдѣ не участвуютъ въ ихъ предпріятіяхъ и только небольшая часть искателей приключеній уловлена въ ихъ сѣти; а поелику неоднократно были уже примѣры, что пропаганда не разъ отваживалась на самыя безразсудныя дерзости: то осторожность не должно считать ни въ какомъ случаѣ излишнею, и каждый благомыслящий, не только похвалать, но всеми силами мѣры осторожности поддерживать долженъ.

— Слышно, что Унтеръ-Офицеры Прусскаго Гарнизона, участвовавшіе въ дракъ съ жителями въ Бокенгеймъ, приговорены военнымъ судомъ къ заключенію въ крѣпость и лишены права носить Прусскую кокарду.

— Нѣсколько предъ симъ днями, усиленъ здѣсь зачужестранцами полицейскій присмотръ, а вчера приныты были необычайныя мѣры осторожности. На разсвѣтъ посланъ отрядъ конной полиціи для обозрѣнія прилежащихъ мѣстъ; также чинимъ были во всехъ трактирахъ и заѣзжихъ домахъ обыскъ и стоговоривались съ войтами. Вчера вечеромъ заперта рогатка, именуемая *Friedberger-Thor*, чрезъ которую никого не пропускали такъ, что призжающіе должны были поворачивать къ другимъ вѣздамъ. Австрійскіе папюли расхаживали по улицамъ чаще, и въ большемъ числѣ и вся Полиція была въ движеніи; гарнизонъ собранъ былъ въ казармы, а на нѣкоторыхъ улицахъ, а особливо близъ дома, гдѣ заключены политическіе преступники, поставлены военные отряды. Какая причина сей тревоги до нынѣ неизвѣстно; кажется однако жъ, что Правительство получило донесенія о злоумышленіяхъ, поелку сѣи мѣры осторожности продолжатся нѣсколько дней.

Мюнхенъ, 20-го Марта.

Фельдмаршалъ Князь *Вреде*, выѣхалъ сегодня рано въ Вѣну, въ сопровожденіи Маіора *Персевала*.

Karlsruhe, 21-го Марта.

Здѣсь вышло запрещеніе носить скрытое оружіе, какъ то: духовыя ружья, ножи, шпаги и кинжалы въ пальцахъ. (G. C.)

Франкфуртъ на Майнѣ, 21-го Марта.

Сообщенное многими Нѣмецкими листами изъ Мюнхена извѣстіе, будто бы въ Мессеніи снова открылся мятежъ, не подтвердилось. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 25-го Февраля.

Извѣстія изъ Ливорно не представляютъ возмущенія въ Албаніи столь опаснымъ, какъ доселѣ думали. Оно было не противу Султана, но противу злоупотребленія Турецкихъ Правителей и притисненій со стороны чиновниковъ Порты. При первыхъ донесеніяхъ она нѣсколько встревожилась, полагал, что придется ей употребить противу Албанцевъ часть войска, назначеннаго въ Азію для Решида-Паши; позднѣйшія однако жъ извѣстія, а особливо прибитіе нѣкоторыхъ военныхъ Албанскихъ партій, успокоили Порту. Албанцы представили ей о тѣхъ тягостяхъ, коими они были удручены и просили о удаленіи нѣкоторыхъ чиновниковъ, объявивъ что ели ихъ не послушаютъ: тогда сами они отыскивать стануть удовлетворенія. Порты, которая въ другое время, не приняла бы подобныхъ представленій, назначила Коммиссаровъ, дабы они выслушавъ намѣстѣ жалобы, оныя прекратили. Извѣстіе о семъ распоряженіи Порты, успокоило въ Албаніи раздраженные умы.

28-го Февраля.

На сихъ дняхъ получены изъ Албаніи важныя извѣстія по поводу коихъ, ходятъ въ публикѣ разныя противорѣчущіе толки; но поелику Порты строго соблюдаетъ тайну, то нельзя сомнѣваться чтобы она чего либо неприятнаго не получила. (G. C.)

— Турецкія Газеты (какъ *Теквини Векажи*, такъ и *Оттоманскій Мониторъ*) содержатъ слѣдующія оффиціальныя статьи: „Одна изъ дочерей Его Величества, Султанша Мирима, достигла того возраста, въ которомъ она изъ рукъ Высокаго Родителя своего, пріемлетъ супруга. Какъ жилище Принцессы, передъ бракосочетаніемъ ея, должно быть устроено, соответственно сану ея, то нужно было избрать одного изъ вельможъ Имперіи Генераль-Интендантомъ ея дома. Султанскимъ повелѣніемъ, *Хаджи Саибъ Эфенди*, Начальникъ Артиллеріи, назначенъ въ сѣе высокое званіе. Онъ былъ 9-го Шеваля (7-го Февраля) представленъ Его Величеству, и облеченъ въ черную вышитую золотомъ мантию, въ знакъ его сана. Послѣ аудіенціи повели его старшіе Евнухи къ Принцессѣ, которой онъ изъяснилъ свое

са зъ osobistym interessem rzemieślników. Ktożby zresztą chciał dawać wiarę, że szaleństwo wychodźców dochodzi aż do tego stopnia, iżby chcieli rozpocząć walkę otwartą, pomimo tylkokrotnego doświadczenia: że lud zdrowo myślący, a mianowicie obywatele, nigdzie ich dążności nie podziela, i że tylko mała liczba młodych awanturników, dała się ująć w ich sidła. A ponieważ nauczyły tyloliczne przykłady, że nie raz już przedsiębrała propaganda prawdziwie szalone zamachy, ostrożność przeto w żadnym przypadku nie może być zbyt dużą; a każdy dobrze myślący, nie tylko uwielbiać, ale i z całej siły, używane środki ostrożności, wspierać powinien.

— Słychać, że podoficerowie z załogi Pruskiej, którzy mieli udział w bijatyce z mieszkańcami w Bokenheim, będą skazani przez sąd wojenny, na więzienie warowne i na utratę prawa noszenia kokardy Pruskiej.

— Od dni kilku obostrzono tu policyjną bacność na osoby obce, a wczora przedsiębrane były niezwykłe środki ostrożności. Już rano, wraz ze świtem, wysłano oddział konnej policyi dla przeyrzenia przyległych miejsc: jakoż przetrząsano wszystkie austerye i domy zajezdne, i porozumiewano się z Wóytami. Wczora wieczorem zamknięto roгатkę *Friedberger-Thor* zwaną, przez którą nie wpuszczano nikogo, tak, że przybywający, do drugiej roгатки udawać się byli zmuszeni. Patrolo austryackie przechodziły częścicie i w większej liczbie po ulicach miasta, i cała policya była w ruchu. Żołnierzy załogi, zgromadzono w koszarach, a na niektórych ulicach, mianowicie w okolicy więzienia politycznych przestępców, porozstawiano oddziały wojska. Co było podobnego zachodu przyczyną, dotąd nie wiadomo; zdaje się tylko, że władze otrzymały pewne wiadomości o zabiegach czynionych, ponieważ podobne środki ostrożności, mają być jeszcze co dni kilka ponawiane.

Monachium, 20 Marca.

Feldmarszałek *Xiąże Wrede*, wyjechał dziś rano, w towarzystwie Majora *Perceval*, do Wiednia.

Karlsruhe, 21 Marca.

Wyszło tu rozporządzenie, zakazujące noszenia broni ukrytej, jaką są np. ukryte w łaskach wiatrówki, noże, szpadły, sztylety i t. p. (G. C.)

Frankfort nad Menem, dnia 21 Marca.

Udzielona wiadomość z *Monachium* przez rozmaite gazety Niemieckie, jakoby w *Messenii* znowu się wszczęło powstanie, nie potwierdza się. (A.P.S.Z.)

ТУРСЬЯ.

Константинополь, dnia 25 Lutego.

Doniesienie z *Liworno*, nie przedstawiają rozruchów w *Albanii* tyle niebezpiecznymi, jak dotąd mniemano. Poruszenie nie było zrobione przeciwko Султанowi, ale raczej przeciwko nadużyciom Administracyi tureckiej i przeciwko uciążliwościom, jakich się dopuszczali Urzędnicy Порты. Pierwsze doniesienia o tém zaburzeniu zatrwożyły cokolwiek Порту; sądziła bowiem, że wypadnie jej użyć przeciw Албанцюзом, część woyska do Азыи dla *Reszyda - Пасы* przeznaczonego; późniejszye atoli wiadomości, a szczególnie przybycie niektórych oddziałów żołnierzy албанских, uspokoilo ją z powziętej obawy. Албанцюзowie przetożyли Порце uciążliwości jakich doznawali, upraszali o odwołaniu Urzędników niektórych, i oświadczyli, iż w razie gdyby wystuchani nie zostali, sami sobie sprawiedliwość wymierzają. Порты, która w każdym innym czasie, byłaby źle przyjęła czynione w taki sposób przełożenia, tym razem wyznaczyła Kommissarzy, którzy udadzą się na miejsce, aby wysłuchać skarg, i tymże zadość uczynić. Wiadomość o takiem postanowieniu Порты, przyczyniła się dużo do uspokojenia umysłów w *Albanii*.

Dnia 28.

Z *Albanii* nadeszły w tych dniach ważne doniesienia; w publiczności rozchodzą się z tego powodu najrozmaitsze i sprzeczne wieści; że jednak Порты ściśle tajemnicę zachowuje, nie można wątpić, iż coś niepomyślnego odebrała. (G. C.)

— Турецкіе газеты *Tekwini Wekaji* i *Moniteur Otoman*, obejmują następujące urzędowe artykuły: „Córka Jego Wysokości, Султанка *Mihrimah*, przysła do wieku, w którym, według prawa, otrzymuje męża z rąk dostojnego Oycy swego. Gdy mieszkanie *Xięzniczki*, przed jej zaślubieniem, powinno być stosownie do jej stopnia urzędowym, potrzeba więc było mianować jednego z magnatów Państwa Jeneralnym jej Intendentem. Rozkaz Султана przeznaczający *Hadszi Saib Effendi*, Dyrektora Artylleryi, na tę wysoką dostojność. Został on 9 szewa (7 Lutego) przedstawiony Jego Wysokości, i przyodziany czarnym płaszczem haftowanym złotem, znakiem swojej dostojności. Po posłuchaniu, dowódcy eunuchów zaprowadzili go przed pokój *Xięzniczki*, którey oświadczył swoje uszanowanie i podziękowanie za okazany mu zaszczyt. Nazajutrz

почтение и благодарность за оказанную ему честь. — На слѣдующій день былъ онъ снова призванъ къ Султану, который вручилъ ему въ подарокъ отъ имени Принцессы, драгоценную брилліантами усыпанную табакерку.

— Прежде сообщено было въ газетахъ, что Патриархи: Греческій, Армянскій и Армяно-Католическій, получили отъ Султана почетные знаки отличія.

Евреи почитая Верховнаго-Раввина своимъ представителемъ, съ нетерпѣніемъ ожидали, что Монархъ въ ознаменованіе благоволенія своего, и уравненія ихъ съ другими народами, почтитъ Императорскими щедротами главу ихъ исповѣданія. Понинѣ Евреи въ Оттоманской Имперіи, выбирали и смѣняли сами своихъ главныхъ Раввиновъ, не доноси о таковыхъ перемѣнахъ Высокой Портѣ, и вообще не давая ей ни какого отчета въ своихъ дѣйствіяхъ. Нынѣ знатнѣйшіе изъ сего народа согласились, что впредь Верховный Раввинъ, безъ вѣдома Правительства, ни избранъ, ни смѣненъ быть не долженъ: поелику равенство правъ, требуетъ и равенства повиновенія. Бывшій понинѣ Верховнымъ Раввиномъ, родомъ изъ Яссы, въ Молдавіи, избирательнымъ Советомъ отринуть, и замѣнить его помощникомъ. Новый Раввинъ, въ день выбора, отправился къ Высокой Портѣ и былъ облеченъ въ кафтанъ, въ знакъ своего достоинства. Оттуда поѣхалъ онъ во Дворецъ, гдѣ бывъ допущенъ къ аудіенціи Его Величества, удостоился получить алмазные знаки отличія.

— На здѣшнемъ монетномъ дворѣ, дѣлали донинѣ золотую монету въ 16 каратъ (Rubiés), равняющуюся тремъ піастрамъ; была слишкомъ мала, почему и чеканилась не въ большомъ количествѣ; отъ чего всегда былъ недостатокъ въ такой монетѣ, которая бы составила средину между крупными и мелкими деньгами. По сему Султанъ повелѣлъ, чтобы Рубіесы замѣнены были другою монетою, въ 5 піастровъ большій величины, по пробѣ золотыхъ Пехиновъ въ 20 піастровъ, именуемыхъ Мемдухіе. — Они будутъ называться: Мемдухіе-Рубіесы. — Рубіесы въ 3 піастра сохранять свою цѣну, хотя вновь таковыхъ выходить не будетъ.

— Джаббаръ-Саде Аббасъ-Бей, прежде Капиджи-Баша, въ наказаніе за свои поступки былъ выключенъ изъ списковъ сего Корпуса. — Съ тѣхъ поръ жилъ онъ въ уединеніи и печали. — Онъ имѣлъ прелестнаго ребенка, дочь отъ 7—8 лѣтъ. — Однажды во время Рамазана прогуливался Султанъ по большой площади около мечети Султана Баязета, и замѣтивъ эту дѣвочку, которая, казалось, хотѣла къ нему подойти; но отъ робости не могла на то рѣшиться. Его Величество велѣлъ одному Офицеру привести ее къ себѣ, и узнавъ, что она дочь Аббасъ-Бея, и что отецъ ея никуда изъ дома не выходитъ. Его Величество изъ сожалѣнія къ Аббасъ-Бейю, который проступокъ свой загладилъ тяжкимъ раскаяніемъ, возвратилъ ему прежній его чинъ Капиджи-Бея и поручилъ ребенку, сообщить эту новость отцу.

— Турецкая Газета уведомляетъ, что Г. Галмеръ въ Вѣнѣ, одинъ изъ отличнѣйшихъ Орианталистовъ въ Европѣ, отправилъ къ Султану свои Нѣмецкіе переводы: *роза и соловей*, и *золотой снурокъ*, и что Его Султанское Величество, умѣя цѣнить труды сіи, клонящіяся къ распространенію въ Европѣ Восточной Литературы, пожаловать изволилъ ему богатую алмазами украшенную табакерку. (A.P.S.Z.)

Букарестъ, 8-го Марта.

Съ двухъ лѣтъ здѣшній городъ принялъ совершенно другой видъ; мало на свѣтѣ городовъ, кои бы въ такъ короткое время сдѣлали въ гражданской образованности столько успѣховъ. Последняя Россійско-Турецкая война весьма много способствовала ко благу сего края. Едва только почувствовали необходимость въ Гимназій, она тотчасъ устроена. Успѣхи юношества въ изученіи языковъ, математики и рисованія, весьма значительны. Основано земледѣльческое общество, которое вскорѣ принесетъ для края спасительные плоды. Президентомъ сего общества есть братъ владѣтельнаго Князя. Полицейскія учрежденія, почти ежедневно улучшаются; уже заведено шесть отдѣленій пожарной стражи, у которыхъ вообще 28 пожарныхъ трубъ и нужное число гасительныхъ орудій; кромѣ того каждый бояринъ имѣетъ для дому своего пожарную трубу; а конные патрули каждую ночь разъѣзжаютъ по всѣмъ улицамъ города. Для большей осторожности отъ пожара, наложена на каждого хозяина пеня, въ чьемъ дворѣ покажется пламень. Всѣ широкія и чаще посѣщаемыя улицы вымощены. Смотрятъ также за тѣмъ, чтобы новые дома строились прочно и служили къ украшенію города. (G.C.)

został znowu powołany do Sułtana, który podał mu wspaniałą tabakierę, wysadzaną brylantami, jako podarunek Xięzniczki.

— „Dawniej nieco uwiadomiono było przez gazety, iż Patriarchowie: Grecki, Ormiański i Ormiański-Katolicki, otrzymali od Sułtana honorowe znaki dystynkcyi.“

„Naród żydowski, reprezentowany przez naczelnego swego Rabina, oczekiwał z utęsknieniem, aby szczodroblivość Sułtańska zaszczyciła znakiem przychylności w osobie religijnego jego naczelnika. Do dzisiejszego dnia Żydzi w Państwie Otomańskim odbierali i zrzucali naczelnego swego Rabina, nie uwiadamiając Wysokiej Porty o przyczynie odmian, i zgoda nie zdając sprawy z czynności swoich. Teraz postanowiono, iż na dal żadne mianowanie lub złożenie naczelnego Rabina nastąpić nie może, bez uwiadomienia o tém Rządu; gdyż równość praw wymaga naturalnie równości posłuszeństwa. Dotychczasowy naczelnik Rabin, rodem z Jassy w Multanach, został oddalony na żądanie Rady wyborczej, a następcą jego jest Adjunkt jego. Nowy Rabin, w dniu wybrania swego, udał się do Wysokiej Porty, gdzie przyodziany został kaftanem, jako znakiem dostojności. Ztamąd udał się do pałacu, gdzie na posłuchaniu Sułtana otrzymał dyamentową ozdobę honorową.“

— „W tutejszej mennicy, wyrabiali dotąd złotą monetę 16 Karatów (Rubiés) wynoszącą trzy piastry, które były nazbyt małe, dla tego w małej wybijała się ilość, i przez to zawsze był niedostatek takiej monety, któraby srodkowała, między grubemi a drobnemi pieniądzmi. Dla tego Sułtan zokazał, ażeby Rubiesy były zamienione na inną monetę, sztuki 5 piastrowe, większej objętości podług próby złotych cekinów 20 piastrow, nazywanych Memduchie. Będą się one nazywały Memduchie Rubiesy. — Rubiesy zawierające 3 piastry pozostaną w swej wartości, chociaż na dal nie będą wybijane.“

— Dżabas-Sade Abbas-Bey, dawniejszy Kapidži Basha, na ukaranie za swe postępki, był wykreślony z listy tego Korpusu. — Od tego czasu żył samotnie i w smutku. — Miał bardzo piękną dziecię córkę od lat 7—8. Pewnego razu w czasie Ramazanu przechadzał się Sułtan po wielkim placu, około Meczetu Sułtana Bajazeta, i postrzegł tę dziewczeczkę, która zdawało się, iż chciała podejść ku niemu, lecz przez bojaźń nie mogła się na to odważyć. Jego Cesarska Mość kazał jednemu Oficerowi przyprowadzić ją do siebie, i dowiedziać się, iż to była córka Abbas-Beja, i że oyciec nigdzie z mieszkania nie wydała się. Sułtan przez litość ku Abbas-Bejowi, który przestępstwo swe zagładził szczerym żalem, przywrócił mu pierwszą jego rangę, Kapidži-Beja, i polecił dziecięciu, zanieść tę nowinę oycowi.

— Gazeta Turcka donosi także, że sławny Orientalista w Wiedniu P. Hamer przesłał Sułtanowi swoje niemieckie tłumaczenie: *Róża i Słowik*, i *Złota nawłóczka*, i że Jego Sułtańska Mość, umiejąc cenić te prace, zmierzające do rozszerzenia w Europie wschodniej Literatury, raczył go obdarzyć tabakierą, bogato dyamentami wysadzaną. (A.P.S.Z.)

Bukarest, dnia 8 Lutego.

Od lat dwóch, przybrało tutejsze miasto, zupełnie odmienną postać; mało jest na świecie, któreby w równie krótkim czasie, tak znaczne, co do cywilizacyi, uczyniły postępy. Ostatnia Rossyjsko-Turcka wojna, wielce się przyczyniła do dobra kraju. Zaledwie dała się uczuć potrzeba Ginnazyum, jużci zaprowadzono takowe. Postęp młodzieży w nauce języków, w matematyce i rysunkach, jest bardzo znaczny. Utworzyło się także Towarzystwo rolnicze, które, jak wszystko rokuje, wkrótce zbawiennie skutki dla kraju przyniesie; Prezesem tego Towarzystwa, jest brat panującego Xięcia. Urządzenia Policyjne, doznają niemal codziennie, ulepszeń; zaprowadzono już sześć oddziałów straży ogniowej, w których, biorąc w przecięciu, jest 28 sikawek i stosowna ilość narzędzi, oraz sprzętów do gaszenia ognia; nadto, każdy z bojarów, ma sikawkę dla domu swojego, a konne patrole odbywają każdej nocy straż, przejeżdżając po wszystkich ulicach miasta. Dla tém pewniejszej bacznosci w zabudowaniach, ustanowiona jest kara pieniężna, od każdego właściciela, u którego possessyi ogień się pokaże. Wszystkie szersze i więcey uczęszczane ulice, są już porządnie wybrukowane. Przestrzegają także, aby nowe stawiane domy, były zbudowane trwale i w sposób ozdobę miastu zapewniający. (G.C.)